

Sygn. akt III U 68/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **I. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem I. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 grudnia 2012 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca I. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 grudnia 2012r. do dnia 30 listopada 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.12.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. powołując się na art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił I. C. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na niestwierdzenie dalszej niezdolności do pracy.

W odwołaniu I. C. domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzję oceniła jako krzywdzącą.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

I. C. (ur. (...)) w okresie od 28.02.2004r. do 31.05.2006r. i od 01.10.2009r. do 30.11.2012r. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 22.10.2012r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik nie uznał jej za niezdolną do pracy. Komisja lekarska również nie stwierdziła u odwołującej niezdolności do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawczynie, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń rozpoznanych u odwołującej. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującej. Sąd uzyskał trzy opinie biegłych lekarzy sądowych.

Pierwszy zespół biegłych lekarzy sądowych z zakresu okulistyki, laryngologii i neurologii (k. 8-9, opinia uzupełniająca k.57) rozpoznał u wnioskodawczynie schorzenia neurologiczne, okulistyczne i laryngologiczne, w tym stan po zabiegu operacyjnym powikłanym. Zaopiniowali, iż obecny stopień zaawansowania rozpoznanych schorzeń czynią wnioskodawczynie nadal częściowo niezdolną do pracy na okres od 01.12.2012r. do 30.11.2014r. W tym zakresie wskazali na konieczność stałego nadzoru specjalistycznego pod względem laryngologicznym i okulistycznym. Ponadto występują u niej zaburzenia równowagi, które ujawniają się nagle i niespodziewanie. Powikłania i asymetria twarzy są trwałe, a odwołująca winna unikać przebywania w zmiennych warunkach atmosferycznych.

Drugą opinię wydał zespół biegłych lekarzy sądowych również z zakresu okulistyki, laryngologii i neurologii (k. 34-38), którzy rozpoznali u odwołującej stan po zabiegu operacyjnym z 2002r., schorzenia laryngologiczne, neurologiczne i okulistyczne. Zaopiniowali, iż schorzenia te i stopień ich nasilenia nie czynią odwołującej niezdolną do pracy. Biegli wskazali, iż stan po zabiegu operacyjnym, jaki przeszła 11 lat temu, i powikłania pooperacyjne są już utrwalone. Obecnie występujące zaburzenia wymagają stosowania leków i kontroli ambulatoryjnej. Występujące zaburzenia laryngologiczne w niewielkim stopniu komplikują komunikację słowną wnioskodawczynie z otoczeniem. Pod względem okulistycznym odwołująca zachowała pełną ostrość widzenia, musi jedynie stosować odpowiednie leki.

Ostatnią opinię wydała biegła z zakresu medycyny pracy (k. 98-100), która rozpoznała u odwołującej stan po zabiegu operacyjnym z 2002r. powikłanym neurologicznie, zawroty głowy oraz schorzenia neurologiczne. Zaopiniowała, iż odwołująca jest nadal częściowo niezdolna do pracy do 30.11.2014r, jako kontynuacja. Powikłania po operacji spowodowały, iż odwołująca ma trudności w jedzeniu, połykaniu i picciu. Schorzenia okulistyczne wymagają stałego stosowania leków oraz kontroli specjalistycznej. W tym zakresie przeciwwskazanie stanowi praca przy ekranach monitorów. Występujące liczne schorzenia będące skutkiem operacji, a mające podłoże neurologiczne, w tym zaburzenia równowagi, wymagają dalszego specjalistycznego leczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawczynie do 30.11.2012r. legitymowała się prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i wniosła o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych opiniujących w sprawie w pierwszym zespole oraz opinię biegłej z zakresu medycyny pracy. Biegli ci zgodnie uznali odwołującą za nadal częściowo niezdolną do pracy. Sąd podzielił wnioski tych biegłych i w całości uwzględnił je przy rozstrzygnięciu

w sprawie. Opinie tych biegłych lekarzy sądowych zostały sporządzone fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, przedstawione w nich wnioski poparte były odpowiednimi argumentami. Nie uwzględniono konkluzji drugiego zespołu biegłych, gdyż ich stanowisko nie zostało podtrzymane przez pozostałe opinie.

Biegli sądowi opiniujący jako pierwsi oraz biegła z zakresu medycyny pracy w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę. Samo niezadowolenie organu rentowego z treści opinii biegłych, nie powoduje konieczności powoływania kolejnego biegłego czy kolejnych biegłych.

W zarzutach do opinii organ rentowy wskazał, iż biegła z zakresu medycyny pracy wskazała na niezdolność do pracy w wyuczonym zawodzie – rolnik, gdy odwołująca zatrudniona była jako pracownik umysłowy (księgowa, inspektor w banku) i zdaniem organu rentowego nadal te prace może wykonywać.

W ocenie Sądu zarzuty organu rentowego są chybione. Jak wyjaśniła odwołująca, do pracy w charakterze księgowej została jedynie przyuczona, bez ukończenia jakichkolwiek kursów dokształcających. Ponadto pracę tę ostatnio wykonywała prawie dziesięć lat temu. Zdaniem Sądu w związku ze zmianami w przepisach finansowo – księgowych i postępującej informatyzacji, jej przyuczenie jest dzisiaj niewystarczające do podjęcia zatrudnienia w tym zawodzie. Ponadto w związku ze schorzeniami okulistycznymi, odwołująca ma ograniczoną możliwość zatrudnienia przy obsłudze monitorów ekranowych, co praktycznie wyklucza możliwość zatrudnienia do prac umysłowych niskokwalifikowanych.

Z tych względów Sąd oddalił wniosek organu rentowego o powołanie kolejnego zespołu biegłych, uznając iż sporządzone opinie są wystarczające do wydania orzeczenia. Odmienne stanowisko oznaczałoby, iż należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby upewnić się, czy niektórzy z nich nie byłiby zdania takiego samego jak strona.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt